

św. Hubert z Liege (655-727) biskup i misjonarz

Jelenia Góra-Cieplice Zdrój, fg k. ko św. Jana Chrzciciela

Z czytania brewiarzowego na 3 listopada

Posiadamy aż sześć żywotów św. Huberta, co pokazuje, jak bardzo był on niegdyś popularny i czczony. Niestety, we wszystkich tych przekazach nie znajdziemy zbyt wiele wiarygodnych informacji; żywoty bowiem traktowano niegdyś przede wszystkim jako hymny pochwalne na cześć opisywanej osoby, a nie jako ich biografie.

Hubert urodził się prawdopodobnie około roku 655 w znakomitej rodzinie. Był uczniem św. Lamberta, biskupa Maastricht, i jego następcą na tej stolicy (objął ją ok. 704 r.). Przeniósł uroczyscie relikwie św. Lamberta do Liege, do kościoła wystawionego ku czci Męczennika.

Odziedziczył diecezję prawie pogańską. Jako misjonarz musiał więc wytrwale nawiedzać miasta i wioski Brabancji i Ardenów, aby tamtejszych mieszkańców zjednać dla wiary w Chrystusa. Około roku 717 przeniósł stolicę biskupią do Liege. Tam też zmarł 30 maja 727 roku. Pochowano go w katedrze w Liege. Kiedy po 16 latach odkryto jego grób, znaleziono jego ciało, a nawet szaty, nietknięte rozkładem. Rozeszła się także miła woń. Umieszczono wówczas jego relikwie w kościele świętych Piotra i Pawła (3 listopada 743 r. - stąd tradycyjnie wspomnienie Huberta obchodzi się właśnie 3 listopada). Część relikwii przeniesiono do Andage, która to miejscowość otrzymała potem nazwę St. Hubert (825).

Kult św. Huberta rozszerzył się rychło po całej Europie - m.in. w Anglii, Hiszpanii i Polsce. Nasilił się on jeszcze bardziej, kiedy z Hubertem połączono legendę, odnoszącą się wcześniej do św. Eustachego. Gdy był jeszcze młodzieńcem i paziem króla francuskiego Dietricha III (Teodoryka), miał w czasie polowania ujrzeć jelenia z krzyżem w rogach, który powiedział mu, by zostawił pogaństwo i uciechy tego świata, i by oddał się na służbę Bożą. Z powodu tej legendy św. Hubert jest czczony do dziś jako patron myśliwych. Przypisywano mu także opiekę nad dotkniętymi wścieklizną. Według podania, miał być jako biskup przypadkiem raniony w rękę przez sługę. Kiedy powstała gangrena, stała się ona przyczyną jego śmierci. Św. Huberta czczono powszechnie również jako patrona chorych na epilepsję i lunatyków.

W Belgii ku czci Huberta powstało wiele pięknych zwyczajów ludowych. W wieku XV ustanowiono nawet kilka orderów św. Huberta. Istniały również pod jego wezwaniem bractwa. Do jednego z nich należał także król francuski Ludwik XIII (od roku 1629). Kilka miast obrało sobie św. Huberta za swojego patrona. Święty miał swoje sanktuaria w Antrey (Francja), w Ille-de-France (Lorena), a przede wszystkim w St. Hubert. Również w Polsce jego kult był bardzo żywy, właśnie jako patrona myśliwych. Pamiątką po tym jest kilkanaście kościołów i kaplic wystawionych ku jego czci.

Ikografia najczęściej przedstawia św. Huberta w czasie polowania, gdy pojawia się przed nim jelen z krzyżem w rogach.

zobacz: [Święci w Polsce i ich kult w świetle historii](http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/2j.html)
<http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/2j.html>
<http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/7j.html>

1. Wymysłów, ŁDZ, fg w kd k. leśniczówki;
2. Radomsko, ob. w Muzeum Regional.;

3. Bydgoszcz, pł. w baz. św. Wincentego a Paulo;
4. Góra Kozłowa w gm. Przedbórz, ŁDZ, fg drewn. z 2006 r. w lesie.

5. Gdańsk – Oliwa, fg w baz. św. Trójcy;
6. Jelenia Góra – Cieplice Zdrój, fg k. ko św. Jana Chrzc.;
7. Brusy, POM, pł. w ko Wszystkich Św.;

8. Kalisz, fg w baz. WNMP;
9. Kartuzy, POM, fg w kl WNMP;
H3,14- Lębork, POM, fg w ko św. Jakuba Ap.

10. Koziegłówek, SLS, k. ko – Sankt. św. Antoniego;
11. Sejny, PDL, fg na skwerze k. baz. Nawiedzenia NMP

H3,12- Krzczów, ŁDZ, ob. w ko św. Kingi;
H3,13- Tylicz, MAŁ, pł. w ko Najśw. Imienia Maryi;

Gliwice, ko. Chrystusa Króla (zdj. pw)

Łomnica, ko. św. Katarzyny Aleksandryjskiej (zdj. pw)

*Jeżeli nie zaznaczono inaczej, to zdjęcia: **Jan Nitecki***

[POWRÓT DO STRONY GŁÓWNEJ IKONOGRAFII](#)